

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714212553
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714212553.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Gabriely Janájkovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletých: I. T., nar. XX.XX.XXXX a K. T., nar. XX.XX.XXXX, obaja zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, deti rodičov: matky I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. C. č. XXX, právne zastúpenej JUDr. Milanom Martinkom, advokátom so sídlom Nám. Andreja Hlinku 26, Považská Bystrica a otca G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/X, G. J., o návrhu otca na zníženie výživného na maloletých, na odvolanie otca maloletých proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 6C/95/2014-62 zo dňa 30. marca 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že **z n i ž u j e** výživné otca na maloletého I. T., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 150,- Eur mesačne na sumu 60,- Eur mesačne, a na maloletého K. T., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 120,-Eur mesačne na sumu 60,- Eur mesačne, ktoré **j e** otec **p o v i n n ý** zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

odôvodnenie:

V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa znížil výživné otcovi na maloletého I. zo sumy 150,- Eur na 110,- Eur a na maloletého K. zo sumy 120,- Eur na 90,- Eur mesačne, od 01. 04. 2015, čím zároveň došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14.01.2009, č.k. 3C/174/2008-16, v časti o výživnom na maloleté deti. Rozhodnutie, ktoré po právnej stránke odôvodnil ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. (ďalej len zákon o rodine), založil na tom skutkovom základe, že rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 14.01.2009, č.k. 3C/174/2008-16 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej boli deti zverené do osobnej starostlivosti matke a otec sa zaviazal platiť výživné na I. po 150,- Eur a K. po 120,- Eur mesačne s tým, že rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.01.2009. V tom čase navštevoval maloletý I. materskú školu a maloletý K. ešte do materskej školy nechodil, pričom otec zarábala podľa vlastného udania 24.000,- Sk mesačne netto a mal dve vyživovacie povinnosti. Matka zarábala podľa vlastného udania 12.000,- Sk mesačne netto a rovnako mala dve vyživovacie povinnosti. V súčasnosti sa situácia zmenila v tom, že otec detí sa v roku 2014 oženil a z jeho terajšieho manželstva sa narodil syn P.. V danej súvislosti konštatoval, že otec žije s manželkou v 2-izbovom prenajatom byte, trpí cukrovkou 1. typu a od roku 2001 je liečený inzulínom. Ďalej zistil, že na základe potvrdenia lekára bol ukončený pracovný pomer medzi spoločnosťou IDS, s.r.o. Púchov a otcom dieťaťa dňa 13.10.2014, vzhľadom k zhoršeniu zdravotného stavu, keď pracovný pomer bol založený zmluvou dňa 03.01.2014. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredia zo dňa 07.01.2015, č. 77092648600 bol otcovi detí priznaný invalidný dôchodok vo výške 207,70 Eur mesačne, pričom na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 14.10.2014 pracuje otec detí u P. E. ako predavač v obchode a má dohodnutý rozsah pracovnej doby 2 hodiny denne a mzdu 2,10 Eur za hodinu. Matka maloletých detí pracuje ako predavačka v spoločnosti Stavó Suchý, s.r.o. a jej priemerný netto zárobok je od 486,75 Eur do 549,53 Eur mesačne a okrem toho

sa snaží privyrábať si v ďalšom zamestnaní. O matke maloletých ďalej uviedol, že býva v prenajatom 2-izbovom byte v obci Dolná Mariková, za ktorý platí 270,- Eur mesačne. Rovnako zdôraznil, že obe deti navštevujú základnú školu. V nadväznosti na uvedené konštatoval, že už v čase uzatvárania manželstva rodičmi maloletých detí, trpel otec detí na cukrovku a vedel, že jeho zdravotný stav sa bude len zhoršovať, pričom po narodení maloletých detí sa otec o deti vedel postarať a v rozvodovom rozsudku sa rodičia detí dohodli na výške výživného. Poukázal na to, že v roku 2014 hoci sa zdravotný stav otca detí zhoršoval, uzavrel tento ďalšie manželstvo, z ktorého pochádza maloleté dieťa a v tom istom roku ukončil pracovný pomer v spoločnosti kde pracoval ako vodič kamiónu zo zdravotných dôvodov. Považoval za nesporné, že zdravotný stav otca detí sa bude zhoršovať, čo bude mať za následok menej pracovných príležitostí. Podľa jeho názoru sa tak otec maloletých správal nezodpovedne vo vzťahu k svojim maloletým deťom, keď uzavrel ďalšie manželstvo, z ktorého pochádza ďalšie maloleté dieťa. Na druhej strane však mal za preukázané, že pomery na strane otca detí sa zmenili natoľko, že povinnosťou súdu bolo znížiť výživné na maloleté deti. V danej súvislosti dospel k záveru, že suma 200,- Eur, ktorú má otec detí na maloleté deti platiť, je sumou, ktorú matka nevyhnutne potrebuje na to, aby mohla zabezpečiť deťom základné potreby, preto znížil výživné otcovi na túto sumu od 01.04.2015 dôvodiac, že do konca marca 2015 má otec vyživovaciu povinnosť splnenú.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých. Namietal, že súd prvého stupňa nezohľadnil zmenu pomerov na jeho strane, pretože od rozvodu manželstva a stanovenia výšky výživného sa zmenili jeho finančné pomery. Poukázal na to, že v čase rozvodu zarábala 24.000,- Sk mesačne, pričom v súčasnosti poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 211,- Eur a jeho mesačná mzda predstavuje sumu cca 100,- Eur mesačne. Ďalej konštatoval, že je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a od 14.10.2014 do 14.04.2015 poberal dávku v nezamestnanosti, pričom od mesiaca máj 2015 mu tento nárok zaniká a jeho mesačný príjem bude predstavovať spolu sumu 311,- Eur mesačne s tým, že jeho manželka poberá rodičovský príspevok vo výške 203,- Eur mesačne, na základe čoho sa ich spoločný príjem pohybuje na úrovni 514,- Eur mesačne, z čoho za prenajatý byt platia sumu 150,- Eur mesačne. Rovnako uviedol, že hypotéku si brali spolu s matkou detí a od rozvodu bývalá manželka neprispela na platenie úveru ani jedenkrát, na základe čoho čiastku vo výške 260,- Eur poukazuje mesačne na poskytnutý úver. Tvrdenie, že mu jeho sestra S. T. finančne vypomáha sumou 200 - 300 Eur mesačne označil za nepravdivé dôvodiac, že sa tak nedeje každý mesiac a z jej strany ide o pôžičku, ktorú bude musieť po zamestnaní sa splácať. Súdu prvého stupňa vytýkal, že nešpecifikoval príjem matky dosahovaný v inom zamestnaní a nebral do úvahy finančnú situáciu otca maloletých a skutočnosť, že mal. P. má taktiež právo na zabezpečenie základných potrieb. Zdôraznil, že náklady na lieky predstavujú mesačne sumu okolo 50,- Eur, okrem toho by mal dodržiavať diabetickú diétu, ktorý je náročná na finančné prostriedky. Poukázal na to, že s terajšou manželkou žije od roku 2009 v usporiadanom vzťahu a je len prirodzené, že z terajšieho manželstva sa narodilo dieťa, čo nepovažoval za nezodpovedné správanie, keďže obaja s manželkou túžili po dieťati s tým, že v čase jeho narodenia bol zamestnaný a označil za nezodpovedné pracovať ako vodič kamiónu a riskovať, že nezvládne zamestnanie. Okrem uvedeného dôvodil tým, že maloleté deti z prvého manželstva skoro každý týždeň a cez celé letné prázdniny od rozvodu berie k sebe, kde sa im spolu s manželkou aktívne venuje, pričom ich matka chodí bez detí na letné dovolenky. Bol si vedomý toho, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, preto sa vždy snažil a snaží deťom v rámci finančných možností uhrádzať ich potreby. Nakoľko však od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcich zníženie výživného na maloletých I. a K., navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že výživné na mal. I. sa znižuje zo sumy 150,- Eur na sumu 30% životného minima a na mal. K. sa znižuje zo sumy 120,- Eur na sumu 30% životného minima.

K odvolaniu otca maloletých sa vyjadril kolízny opatrovník maloletých, ktorý poukázal na skutočnosť, že otec ukončil posledné zamestnanie bez uvedenia vážnych dôvodov, keď v dohode o rozviazaní pracovného pomeru nebol uvedený žiadny dôvod. Ďalej uviedol, že otec nevyužil svoje zákonné nároky pri rozviazaní pracovného pomeru zo zdravotných dôvodov v zmysle Zákonníka práce, nakoľko nevyužil možnosť preradenia na iné pracovné miesto, resp. odstupné a pripravil sa tak o zamestnanie a príjem. Okrem toho skonštatoval, že pri zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie otec maloletých nepredložil žiadny doklad o zhoršení zdravotného stavu a preto je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie ako zdravý občan. Poukazujúc na vyjadrenie matky maloletých na pojednávaní navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v plnom rozsahu.

K odvolaniu otca maloletých sa vyjadrila matka maloletých, ktorá napadnutý rozsudok považovala v celom rozsahu za zákonný a vecne správny, keďže mala za to, že toto rozhodnutie striktné vychádza z príslušných ustanovení Zákona o rodine a správne zisteného skutkového stavu, pričom aj z vyjadrenia kolízneho opatrovníka vyplýva, že na takéto rozhodnutie sú dané zákonné dôvody. Tvrdenia otca maloletých podľa jej názoru neodrážajú celkom reálny základ v zistenom stave veci a nemajú oporu v zákonných ustanoveniach týkajúcich sa rozhodnutia o znížení výživného. Označila za nepochybné, že samotný fakt, že výživné na maloletých bolo naposledy upravené pred viac ako 6 rokmi, by dokonca odôvodňoval rozhodnutie o zvýšení výživného, nakoľko na strane oboch synov došlo k nárastu ich potrieb a nákladov na výživu. Jednoznačne súhlasila s názorom súdu prvého stupňa, že na strane povinného nedošlo od poslednej úpravy výživného k takej zmene, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného v ním navrhovanom rozsahu. Poukázala na skutočnosť, že otec maloletých sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, keďže u všetkých predchádzajúcich zamestnávateľov skončil pracovný pomer dohodou, bez nároku na odstupné prípadne odchodné. Ďalej poukázala na to, že otec maloletých disponuje sám majetkom patriacim do BSM, pričom sa má jednať najmä o dvojizbový byt v Považskej Bystrici, v ktorom však nebýva a poskytol ho z neznámeho dôvodu na užívanie svojej sestre s tým, že nie je známe, aké nájomné od sestry mesačne poberá. Pokiaľ ide o splátky úveru zdôraznila, že otec maloletých spláca úver, ktorý si zobral po rozvoze manželstva a označila za nepochopiteľné, že hoci deklaruje príjem cca 300,- Eur mesačne, je schopný uhrádzať mesačné náklady, ktoré v konaní uvádzal. Tieto okolnosti majú odôvodňovať záver, že otec maloletých je schopný platiť napadnutým rozsudkom určené výživné, na základe čoho navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletých je čiastočne dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p. O odvolaní otca maloletých rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p.

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča, v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, uvedených v ust. § 62 Zákona o rodine. Základnými kritériami na určenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (ust. § 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine). V prípade, ak súd zistí významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, zmení existujúcu úpravu výživného, a to v rozsahu, ktorá zodpovedá kritériám podľa ust. § 62, resp. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Preskúmaním veci bolo zistené, že súd prvého stupňa v predmetnej veci riadne zistil skutkový stav veci, nebol dôvod na opakovanie už vykonaného dokazovania v zmysle ust. § 213 ods. 3 O.s.p., ani na jeho doplnenie podľa ust. § 213 ods. 4, 5 O.s.p. Návrhom na začatie konania, doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.12.2014, sa otec maloletých domáhal zníženia výživného na maloletých I. a K., v prípade oboch na sumu zodpovedajúcu 30%-ám životného minima, čo odôvodnil podstatnou zmenou jeho pomerov a podmienok zdôrazňujúc, že pre chorobu prišiel o povolanie a po uzatvorení nového manželstva sa mu narodil ďalší syn. Z obsahu spisu vyplýva, že vyživovacia povinnosť k maloletému I. a maloletému K. bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 3C/174/2008-16 zo dňa 14.01.2009, ktorým bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletých a zároveň schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej sa maloletí na čas po rozvoze zverili do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na ich výživu, a to sumou vo výške 150,- Eur mesačne na maloletého I. a sumou 120,- Eur mesačne na maloletého K.. Z pripojeného spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3C/174/2008 vyplynulo, že v čase predmetnej dohody rodičov o výške vyživovacej povinnosti na

maloletých dosahoval otec priemerný mesačný príjem na úrovni okolo 796,65 Eur (24.000,- Sk) v čistom a nebol zaťažovaný žiadnou inou vyživovacou povinnosťou. Matka maloletých bola rovnako zamestnaná, dosahovala mesačný príjem na úrovni okolo 398,33 Eur (12.000,- Sk) v čistom a taktiež nebola zaťažovaná žiadnou inou vyživovacou povinnosťou. Obe maloleté deti boli v danom čase v predškolskom veku, maloletý I. už navštevoval materskú školu, pričom v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode neboli prezentované žiadne skutočnosti svedčiace o prípadných mimoriadnych nákladoch súvisiacich s ich výchovou a výživou.

V súčasnosti, ako vyplynulo z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa, otec maloletých nie je ďalej zamestnaný v trvalom pracovnom pomere, keďže k ukončeniu jeho posledného pracovného pomeru so spoločnosťou IDS, spol. s r.o., založenej Pracovnou zmluvou zo dňa 30.12.2013, došlo ku dňu 13.10.2014 na základe Dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 13.10.2014. Hoci to zo znenia samotnej dohody nevyplýva, k ukončeniu pracovného pomeru došlo z dôvodu straty zdravotnej spôsobilosti vykonávať prácu vodiča kamióna, čo má odvolací súd za preukázané na základe obsahu vyjadrenia všeobecného lekára pre dospelých MUDr. Michala Kanderu zo dňa 13.10.2014. Skutočnosť, že s diagnózou otca maloletých nie je vhodné vykonávať prácu vodiča z povolania, pritom potvrdil aj diabetológ MUDr. Vladimír Paulovič v Doplnení krátkej lekárskej správy o zdravotnom stave zo dňa 24.02.2015. V súvislosti so zhoršením zdravotného stavu a poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, keď otec maloletých trpí cukrovkou 1. typu a od novembra roku 2001 je liečený inzulínom v intenzifikovanom režime štyroch dávok, bol otcovi maloletých rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredia zo dňa 07.01.2015, č. 77092648600 priznaný invalidný dôchodok vo výške 207,70 Eur mesačne. Na základe Dohody o pracovnej činnosti zo dňa 16.10.2014 vykonáva otec maloletých v rozsahu 10 hodín týždenne práce pri obsluhu a manipulácii s tovarom v maloobchodnej prevádzke, kde dosahuje príjem vo výške 2,50 Eur za hodinu, čo mesačne predstavuje sumu okolo 100,- Eur. Vychádzajúc z uvedeného sa výška aktuálneho mesačného príjmu otca maloletých pohybuje na úrovni okolo 308,- Eur, otec maloletých býva v prenajatom dvojizbovom byte, za ktorý platí s terajšou manželkou 150,- Eur mesačne spolu s inkasom, pričom ďalšou skutočnosťou významne ovplyvňujúcou úroveň jeho aktuálnych schopností, možností a majetkových pomerov, je nová vyživovacia povinnosť, ktorá mu v porovnaní s predchádzajúcim stavom pribudla k maloletému synovi P., narodenému v ďalšom manželstve uzavretom v roku 2014. Matka maloletých pracuje od 02.09.2014 v súkromnej spoločnosti, kde dosahuje mesačný príjem na úrovni okolo 550,- Eur v čistom, podľa vlastného vyjadrenia si privyrába aj v ďalšom zamestnaní bližšie nešpecifikovanou sumou a býva v podnájme v 2-izbovom byte, za ktorý platí sumu vo výške 270,- Eur mesačne. V súčasnosti maloletý I. navštevuje 2. stupeň základnej školy, chodí do 5. triedy, maloletý K. navštevuje 1. stupeň základnej školy a chodí do 3. triedy s tým, že obaja sú alergici a bývajú často chorí, čo má vplyv na účasť matky v práci a následne aj na výšku jej mzdy a zároveň spôsobuje náklady na lieky vo výške 20,- Eur mesačne na každé dieťa.

Vychádzajúc z uvedeného tak možno konštatovať, že k výraznej zmene okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, nedošlo na strane matky maloletých, ktorá v porovnaní s predchádzajúcim stavom preukázateľne dosahuje mierne vyšší príjem, ani na strane maloletých detí ako oprávnených, ktorých náklady na výživu síce objektívne v súvislosti s dospievaním vzrástli, napriek tomu však boli v primeranej miere pokryté doterajším výživným určeným schválenou dohodou rodičov maloletých, ktoré otec maloletých riadne platil. K významnej zmene v pomeroch, odôvodňujúcej zmenu existujúcej úpravy výživného v rozsahu zodpovedajúcom kritériám podľa ust. § 62 a § 75 ods. 1 zákona o rodine, však nepochybne došlo na strane otca maloletých ako povinného, ktorý v priamej súvislosti s kontinuálnym zhoršovaním svojho zdravotného stavu dosahuje v súčasnosti príjem len na úrovni okolo 308,- Eur mesačne v čistom, čo v porovnaní s príjmom, ktorý dosahoval v čase schválenia dohody rodičov o výške výživného na maloletého I. (vo výške 150,- Eur mesačne) a maloletého K. (vo výške 120,- Eur mesačne) - na úrovni okolo 800,- Eur mesačne v čistom, predstavuje pokles zárobku o približne 61,5%. V danej súvislosti pritom treba zohľadniť, že charakter zdravotného stavu otca maloletých, ktorý v súčasnosti nemá perspektívu zlepšovania, ho bude aj v budúcnosti výrazne limitovať v dosahovaní akéhokoľvek príjmu, čo priamo súvisí s obmedzeným okruhom možností zamestnania sa, pričom ide o stav dlhodobý, v konečnom dôsledku vedúci k poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, na základe čoho bol otcovi maloletých priznaný invalidný dôchodok v sume 207,70 Eur mesačne. Už len na základe uvedeného je v preskúmvanej veci dôvodné pristúpiť k výraznejšiemu zníženiu výživného otca na maloletých, keď z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že v prípade ukončenia jeho posledného pracovného pomeru nešlo o situáciu, kedy

by sa povinný vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, resp. majetkového prospechu tak, ako to má na mysli ust. § 75 ods. 1 druhá veta zákona o rodine.

Zohľadniac vyššie uvedené je zrejmé, že aktuálnym pomerom otca maloletých nemôže zodpovedať výživné stanovené pôvodne súdom schválenou dohodou rodičov na úrovni 270,- Eur na oboch maloletých mesačne v situácii, kedy v dôsledku dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% dosahuje otec maloletých príjem o 61,5% nižší v porovnaní s predchádzajúcim stavom. V konkrétnostiach preskúmvanej veci pritom treba pri stanovení primeraného rozsahu vyživovacej povinnosti zároveň otca maloletých nepochybne vziať do úvahy zároveň skutočnosť, že tento v súčasnosti nie je zaťažený dvoma, ale až troma vyživovacími povinnosťami, nakoľko z nového manželstva uzavretého v roku 2014 sa mu narodil ďalší syn - maloletý P., ktorý má rovnaké právo na výživu v rozsahu primeranom schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného, ako maloletí I. a K..

V nadväznosti na preskúmanie veci tak odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa síce v napadnutom rozsudku po riadne ustálenom skutkovom stave dospel k správneému záveru o tom, že charakter zmeny pomerov na strane otca maloletých ako povinného odôvodňuje zníženie výživného, avšak suma, ku ktorej následne dospel pri určovaní nového rozsahu vyživovacej povinnosti, podľa názoru odvolacieho súdu stále nezodpovedá charakteru jeho aktuálnych pomerov, do ktorého sa okrem citeľného poklesu zárobku nezanedbateľne premietlo aj zvýšenie počtu vyživovacích povinností voči maloletým deťom, čo odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa a matky maloletých nepovažuje za vhodné kvalifikovať ako nezodpovedné správanie otca vo vzťahu k svojim maloletým deťom. Za tohto stavu sa preto odvolací súd nestotožnil s právnym posúdením súdu prvého stupňa v časti určenia výšky výživného na maloletého I. na sumu 110,- Eur mesačne a na maloletého K. na sumu 90,- Eur mesačne, nakoľko objektívne nie je v možnostiach otca, aby z mesačného príjmu dosahovaného na úrovni 308,- Eur s výrazne obmedzenou perspektívou budúceho rastu, platil výživné na maloletých I. a K. spolu vo výške 200,- Eur mesačne, čo by mohlo mať za následok i ohrozenie plnenia si vyživovacej povinnosti voči maloletému P., ktorého záujmom z hľadiska zákonného nároku na výživné treba pripisovať rovnakú váhu. V konaní pred súdom prvého stupňa išlo v tomto prípade o sumu, z ktorej by matka podľa svojho vyjadrenia na pojednávaní dňa 30.03.2015 vedela utiahnuť výživu maloletých, pričom súd prvého stupňa tento rozsah vyživovacej povinnosti ako sumu nevyhnutne potrebnú na zabezpečenie základných potrieb pre maloletých I. a K. bez ďalšieho akceptoval a premietol do výrokovkej časti rozsudku, v odôvodnení ktorého však vo vzťahu k tomuto dôležitému aspektu predmetu konania chýbala akákoľvek bližšia argumentácia.

Po opätovnom posúdení odôvodnených potrieb oprávnených - maloletých I. a K., ako aj schopností, možností a majetkových pomerov povinného - otca maloletých v zmysle ust. § 75 ods. 1 zákona o rodine, dospel odvolací súd k záveru o primeranosti rozsahu vyživovacej povinnosti otca na maloletých na úrovni spolu vo výške 120,- Eur mesačne, t.j. v sume približne zodpovedajúcej mesačnému zárobku otca maloletých dosahovanému z Dohody o pracovnej činnosti, z čoho 60,- Eur mesačne na maloletého I. a 60,- Eur mesačne na maloletého K., keďže zásadné rozdiely v nárokoch na výživu neboli v konaní aj s ohľadom na podobný vek a zdravotný stav oprávnených preukázané. Pri určení predmetného rozsahu vyživovacej povinnosti odvolací súd vychádzal z predovšetkým z aktuálnej výšky príjmov otca maloletých berúc do úvahy súčasne skutočnosť, že z týchto si musí plniť o jednu vyživovaciu povinnosť navyiac, a to vo vzťahu k maloletému synovi P., ktorého matka poberá výlučne rodičovský príspevok, ďalej skutočnosť, že matka maloletých I. a K. v porovnaní s predchádzajúcim stavom dosahuje mierne vyšší príjem, čo v jej prípade vytvára priaznivejšie predpoklady pre zabezpečenie ich všestranného rozvoja, ako aj skutočnosť, že otec svojim maloletým deťom I. a K. preukázateľne prispieva na úhradu výdavkov súvisiacich s ich výchovou a výživou aj nad rámec bežného výživného, plateniu ktorého sa doteraz nevyhýbal.

Z vyššie konkretizovaných dôvodov považoval odvolací súd za potrebné na odvolanie otca maloletých postupom podľa ust. § 220 O.s.p. zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa o znížení vyživovacej povinnosti otca k maloletým tak, že znížil rozsah vyživovacej povinnosti otca na maloletého I. T., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 150,- Eur mesačne na sumu 60,- Eur mesačne, a na maloletého K. T., nar.

16.06.2006 zo sumy 120,- Eur mesačne na sumu 60,- Eur mesačne, keď mal súčasne za preukázané, že predmetná úprava rozsahu vyživovacej povinnosti nebude na ujmu práva dotknutých maloletých podieľať sa životnej úrovni svojho rodiča - otca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.